

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6392/2020-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Saši Bušić, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Diana Lončarić, OIB: 44259303915 iz Zagreba, Ružičnjak 6, zastupana po punomoćniku Hrvoju Kuprešaku, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB: 53056966535, Zagreb, Magazinska cesta 69, zastupan po punomoćniku Josipu Grošeti, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e:

I Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 da isplati tužiteljici Diani Lončarić, Ružičnjak 6, Zagreb, OIB: 44259303915, da isplati zakonske zatezne kamate iznos od zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa i to:

Na iznos od 20,24 eur od dana 30.stu.07. godine do dana isplate
Na iznos od 20,13 eur od dana 31.pro.07. godine do dana isplate
Na iznos od 20,50 eur od dana 31.sij.08. godine do dana isplate
Na iznos od 20,70 eur od dana 29.velj.08. godine do dana isplate
Na iznos od 21,05 eur od dana 31.ožuj.08. godine do dana isplate
Na iznos od 20,53 eur od dana 30.tra.08. godine do dana isplate
Na iznos od 40,91 eur od dana 31.svi.08. godine do dana isplate
Na iznos od 41,41 eur od dana 30.lip.08. godine do dana isplate
Na iznos od 40,67 eur od dana 31.srp.08. godine do dana isplate
Na iznos od 40,70 eur od dana 31.kol.08. godine do dana isplate
Na iznos od 41,15 eur od dana 30.ruj.08. godine do dana isplate
Na iznos od 44,50 eur od dana 31.lis.08. godine do dana isplate
Na iznos od 42,25 eur od dana 30.stu.08. godine do dana isplate
Na iznos od 45,11 eur od dana 31.pro.08. godine do dana isplate
Na iznos od 45,54 eur od dana 31.sij.09. godine do dana isplate
Na iznos od 45,74 eur od dana 28.velj.09. godine do dana isplate
Na iznos od 45,20 eur od dana 31.ožuj.09. godine do dana isplate
Na iznos od 45,30 eur od dana 30.tra.09. godine do dana isplate
Na iznos od 44,46 eur od dana 31.svi.09. godine do dana isplate
Na iznos od 43,85 eur od dana 30.lip.09. godine do dana isplate
Na iznos od 44,01 eur od dana 31.srp.09. godine do dana isplate
Na iznos od 44,34 eur od dana 31.kol.09. godine do dana isplate

Na iznos od 44,31 eur od dana 30.ruj.09. godine do dana isplate
Na iznos od 43,98 eur od dana 31.lis.09. godine do dana isplate
Na iznos od 44,60 eur od dana 30.stu.09. godine do dana isplate
Na iznos od 45,09 eur od dana 31.pro.09. godine do dana isplate
Na iznos od 45,79 eur od dana 31.sij.10. godine do dana isplate
Na iznos od 45,63 eur od dana 28.velj.10. godine do dana isplate
Na iznos od 46,58 eur od dana 31.ožuj.10. godine do dana isplate
Na iznos od 46,40 eur od dana 30.tra.10. godine do dana isplate
Na iznos od 46,75 eur od dana 31.svi.10. godine do dana isplate
Na iznos od 49,80 eur od dana 30.lip.10. godine do dana isplate
Na iznos od 49,17 eur od dana 31.srp.10. godine do dana isplate
Na iznos od 5,41 eur od dana 31.kol.10. godine do dana isplate
Na iznos od 5,34 eur od dana 30.ruj.10. godine do dana isplate
Na iznos od 5,23 eur od dana 31.lis.10. godine do dana isplate
Na iznos od 5,47 eur od dana 30.stu.10. godine do dana isplate
Na iznos od 5,77 eur od dana 31.pro.10. godine do dana isplate
Na iznos od 5,55 eur od dana 31.sij.11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,63 eur od dana 28.velj.11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,53 eur od dana 31.ožuj.11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,55 eur od dana 30.tra.11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,96 eur od dana 31. svi. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 6,00 eur od dana 30. lip. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 6,34 eur od dana 31. srp. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 6,16 eur od dana 31. kol. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,97 eur od dana 30. ruj. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,95 eur od dana 31. lis. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 5,94 eur od dana 30. stu. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 6,03 eur od dana 31. pro. 11. godine do dana isplate
Na iznos od 6,11 eur od dana 31. sij. 12. godine do dana isplate

koje se od dana 01. siječnja 2007. godine do dana 25.lipnja 2015. godine računaju po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet (5) postotnih poena, a od dana 01.kolovoza 2015. godine pa do namirenja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet (5) postotnih poena, sve u roku 15 dana.

II Odbija se tužiteljica za glavnica u iznosu od 1.430,33 eur.

III Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženikom sklopila Ugovor o kreditu sa sporazumom o osiguranju zasnivanjem založnog prava, broj: 138-50-3514264, sa redovnom kamatom 4,95%, godišnja, promjenjiva u skladu s kamatnim stopama kreditora. Interkalarna kamata jednaka je redovnoj kamati i naplaćuje se prilikom korištenja kredita. Kamata po dospelju određena je u visini zakonske zatezne kamate, koja u trenutku sklapanje Ugovora iznosi 15% (petnaest posto) godišnje, promjenjiva, a obračunava se na sve dospelje i neplaćene iznose koje korisnik kredita duguje temeljem ovoga Ugovora osim u slučajevima kada je to zabranjeno

prinudnim zakonskim propisima. Navedenim Ugovorom tuženica je tužiteljici odobrila namjenski kredit, procjenom nekretnine u dvostrukom iznosu od odobrenog kredita, da bi osigurala kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 115.000,00 CHF (stopetnaesttisuća švicarskih franaka), sa redovnom kamatnom stopom od 4,95% na rok otplate od 360 mjeseci, namijenjen za kupnju stana br. 3, u višestambenoj zgradi sagrađenoj na čest. Zem. 269/13 k.o. Neviđane, otok Pašman. Tuženica je prenijela novčana sredstva na račun založnog dužnika LANTERNA d.o.o, koji je bio prodavatelj stana tužiteljici. Odredbom članka 2. navedenog Ugovora određeno je da je redovna kamata 4,95 % godišnje, promjenjiva u skladu sa Odlukom o kamatnim stopama kreditora. Kamata po dospijeću u visini zakonske zatezne kamate, koja u trenutku sklapanja ovog Ugovora iznosi 15% godišnje, promjenjiva, a obračunava se na sve dospijele i neplaćene iznose koje korisnik kredita duguje temeljem ovog Ugovora, osim u slučajevima kada je to zabranjeno prinudnim zakonskim propisima. U trenutku sklapanja ugovora kamatna stopa u anuitetu CHF bila je 4,95%, za razdoblje 31.07. 2006 do 31. 10 2007, sukladno otplatnom planu da bi se rasla do 5,95 % i do 550,83 CHF, da bi se mijenjanjem kamatne stope (6,75%) uvećavale kroz mjesece otplate kredita. Tuženik je zbog zastoja u otplati kredita otkazao Ugovor o kreditu tužiteljici izjavom dana 20.09 2013, pod brojem 138-50-3514264 od dana 08.06. 2006, da bi pokrenula ovršni prijedlog na nekretnini i točke 1. tužbe i naplatila dio svoga potraživanja prodajom nekretnine pred Općinskim sudom u Zadru, posl. broj 31 OVR-95/2017-48, u iznosu od 282.000,00 kuna ponuditeljici Andreji Stanković. Napominje se da je stručni tim tuženice procijenio nekretninu u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu u dvostrukom iznosu od odobrenog kredita. Tužiteljica i dalje plaća anutete kredita tuženici za razliku između otplaćenih rata i prodane nekretnine sa jedne strane do punog iznosa kredita. Temeljem navedene odredbe članka 2. predmetnog ugovora, tuženica je tijekom otplate kredita više puta jednostranom odlukom mijenjala kamatnu stopu. Isto tako banka treba dati potrošaču dovoljno informacija za razborite i informirane odluke potrošača u kreditu, kao i da mora biti jasno izloženo funkcioniranje mehanizma ugovora, i to valutne klauzule samostalne, te u kombinacije s drugim ugovornim odredbama. Potrošaču se mora dati informacija kako bi procijenio nepoštenost ugovorne valutne klauzule CHF prema banci, kao što je to naloženo i od strane Ustavnog suda u prosincu 2016.godine. Banka nije postupala u dobroj vjeri, u pogledu izostanaka informiranja u vezi s mogućim promjenama tečaja i rizicima svojstvenima sklapanju ugovora u stranoj valuti. Sukladno odredbi članka 49. Zakona o zaštiti potrošača, koju odredbu sadrži i Zakon o obveznim odnosima u članku 296., ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Iako je predmetna odredba članka 2. ugovora gramatički jasna i lako uočljiva, te iako je ugovor potvrđen (solemniziran) kod javnog bilježnika, odredbe predmetnog članka nisu razumljive potrošaču, te je razvidno kako visina kamatne stope ovisi isključivo o odluci banke, bez jasno utvrđenih kriterija na koji način se ista utvrđuje, odnosno mijenja. Ugovorna kamata koju banka kao kreditor naplaćuje smatra se cijenom, a cijena je bitan sastojak ugovora o kreditu. S obzirom da je iz gore izloženog razvidno kako ne postoje jasni kriteriji za promjenu kamatne stope, te kako se kamatna stopa određuje jednostranom odlukom banke, proizlazi i da cijena kao bitan sastojak predmetnog ugovora nije dovoljno određena, odnosno nije određiva. Odredbom članka 269. Zakona o obveznim odnosima određeno je kako činidba mora biti moguća, dopuštena i određena odnosno određiva. Tako navedena činidba, koja nije dovoljno određena, odnosno određiva, i koju de facto određuje jedna ugovorna strana temeljem kriterija koji nisu poznati drugoj ugovornoj strani, protivna je načelu savjesnosti i poštenja. Odredbom članka 4. Zakona o obveznim odnosima određeno je da su sudionici obveznih odnosa dužni pridržavati se načela

savjesnosti i poštenja. U praktičnom smislu, to znači da su sudionici obveznih odnosa dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju ugovornih strana, vodeći se smislom i svrhom samog obveznog odnosa. U konkretnom slučaju, to znači da su tužitelji dužni postupati s pažnjom prosječnog potrošača, dok tuženica dužna postupati s povećanim stupnjem pažnje, pažnjom dobrog gospodarstvenika. S obzirom da je iz izloženog razvidno kako je postupanje tuženice protivno načelu savjesnosti i poštenja, tako je i jasno razvidno kako se predmetna odredba članka 2. Ugovora ima smatrati nepoštenom, a temeljem odredbe članka 55. Zakona o zaštiti potrošača, i ništetnom. Tužitelj ističe da je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Splitu, poslovni broj: GŽo-199/14, od dana 21. kolovoza 2014. godine, zauzet stav koji podupire tvrdnje tužitelja u ovoj pravnoj stvari. Tuženica je tijekom trajanja ugovorne obveze više puta jednostranom odlukom mijenjala kamatnu stopu, čime je stekla određenu imovinsku korist. S obzirom na sve navedeno, razvidno je kako je tuženica navedenu imovinsku korist stekla temeljem nepoštenih, odnosno ništetnih odredbi, dakle bez valjane pravne osnove za to stjecanje. Odredbom članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je kako: "Kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi." Stavkom 3. istog članka propisano je kako: "Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala". Dakle, s obzirom da je osnova s koje je tuženica stekla imovinsku korist od tužitelja (ugovorena promjenjiva kamatna stopa) kasnije otpala, jer je oglašena nepoštenom, odnosno ništetnom, tužitelji su ovlašteni tražiti vraćanje stečenog bez osnove, a tuženica je isto dužna vratiti. S obzirom da je ugovorena jednostrano promjenjiva kamatna stopa oglašena nepoštenom, odnosno ništetnom, tužitelj zahtijeva da tuženica vrati tužitelju iznos koji predstavlja razliku između iznosa uplaćenog temeljem jednostrano promijenjene kamatne stope i kamatne stope koja je ugovorena u trenutku sklapanja ugovora.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Tužbeni zahtjev je neodređen, a iz činjenica iznesenih u historijatu tužbe nikako ne proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva, a kamoli njegova visina. Tužitelj svoj tužbeni zahtjev zasniva na okolnosti da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. P2-7129/13 (predmet Potrošač) potvrđen dio izreke prvostupanjske presude kojom je utvrđeno da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke. Tuženik smatra da tužitelju nije učinjena nikakva šteta kao i da sporna odredba nije protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Promjena kamatne stope tužitelju nije posljedica tuženikove nesavjesnosti i nepoštenja, već objektivnih tržišnih okolnosti. Tuženik je kamatnu stopu mijenjao zbog opravdanih razloga, a u skladu sa svojim uredno objavljenim i pristupačnim općim aktima. U trenutku sklapanja predmetnih ugovora o kreditu nije postojala obveza kako tuženika tako ni drugih banaka da u pogledu promjenjive kamatne stope ugovaraju egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni ugovorne kamate. Međutim, tuženik je i prije usklađenja poslovanja s odredbama kasnije donesenih Zakona o kreditnim institucijama (donesen 13.10.2008. sa kasnijim izmjenama) i Zakona o potrošačkom kreditiranju (donesen 30.6.2009. sa kasnijim izmjenama), koristio ugovorno ovlaštenje da temeljem svoje odluke mijenja kamatne stope onda kada je za to imao opravdani razlog vodeći se pri tome načelima savjesnosti i poštenja te zabrane zloporabe

prava. Takvo postupanje tuženika bilo je u skladu i s Direktivom 93/13 EEZ o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima. Tako je tuženik u tada važećim Općim uvjetima poslovanja sa stanovništvom kojim se propisuju osnovna pravila poslovnih odnosa tuženika i njegovih klijenata, u toč. VI propisao opće načelo da banka visinu kamatnih stopa određuje u zavisnosti od tekućih tržišnih prilika, cijene novaca i kapitala na domaćem i inozemnim tržištima. Slijedom navedenog tuženik je prilikom formiranja i promjene kamatnih stopa uzimao u obzir promjene tržišnih faktora koji određuju troškove financiranja banke, a koji su neovisni o poslovnoj politici banke i to: kretanju tržišnih kamatnih stopa po kojima se banka zadužuje na domaćem i međunarodnom financijskom tržištu, kretanju premije rizika za hrvatsko financijsko tržište i kretanju tržišno ovisnog troška regulacije koji nestaje zbog utjecaja specifičnih propisa kao npr. obvezna pričuva. Također, tuženik je prilikom promjene kamatnih stopa vodio računa o svom položaju na tržištu imajući u vidu konkurenciju na hrvatskom bankarskom tržištu. Navedeni kriteriji detaljno su razrađeni u Načelima za utvrđivanje promjena kamatnih stopa i Pravilniku o obračunu kamata i naknada koji su stupili na snagu 01.01.2011. godine. Tuženik je ugovore s valutnom klauzulom vezane za CHF počeo sklapati u drugom kvartalu 2004. godine. Tržišni parametri koji su utjecali na formiranje kamatnih stopa za stambeni kredit s valutnom klauzulom u CHF bili su kretanje: 6-mjesečnog Libor-a za CHF, 10-godišnje premije rizika za hrvatsko tržište (tzv. CDS) i 6-mjesečni trošak regulacije izračunat za obveznu pričuvu banaka koja se mora održavati na računu HNB-a (po propisanoj naknadi) i za propisani minimum pokrića deviznih obveza banaka sa kratkoročnim deviznim potraživanjima. Navedeni parametri predstavljaju opravdan razlog za promjenu kamatne stope potrošačima. Ovo je potvrđeno Zakonom o potrošačkom kreditiranju iz 2012. godine (NN 112/12) koji je u čl. 11.a st. 2. propisao kako parametri za promjenu kamatne stope mogu biti parametri čija promjena ne ovisi o volji jedne ugovorne strane npr. LIBOR, premija na kreditni rizik Republike Hrvatske i slični parametri. Premija na kreditni rizik RH je upravo gore spomenuti CDS. Prema tome samim zakonom je tuženikova poslovna praksa bila priznata i prihvaćena. Tuženik je koristio navedene parametre budući da u ukupnim financijskim izvorima tuženika značajan udio zauzimaju strani izvori financiranja, što znači da je tuženik, kao i većina drugih banaka ovisan o cijeni kapitala sa vanjskih financijskih tržišta. Promjene cijena kapitala za financiranje hrvatske banke u inozemstvu prenose se i na cijenu kredita u RH, odnosno kamatna stopa na kredite u RH značajno ovisi o cijeni kapitala iz inozemstva. Uz kamatnu stopu na inozemni kapital, na ukupnu cijenu financiranja u RH od 2008. godine nadalje znatan učinak ima i premija rizika na hrvatsko tržište tzv. CDS. Premija na rizik t CDS u svojoj suštini predstavlja osiguranje vjerovnika od bankrota dužnika, pa će prema tome ta premija biti viša što je veći rizik od bankrota dužnika. CDS je za RH značajno porastao od kraja 2008. godine te je ostao na višim razinama do danas zbog povećane vjerojatnosti da RH ne bude u mogućnosti podmiriti svoj dug po izdanim obveznicama, što utjecalo na povećanje cijene kredita potrošačima. Sklapajući ugovor o kreditu sa promjenjivom kamatnom stopom, tužitelj je unaprijed dao suglasnost da se kamatna stopa tijekom otplate kredita promjeni, pa je stoga trebao očekivati da će se kamatna stopa u određenom trenutku promijeniti. Tuženik je svoje djelatnike obučavao na način da potrošačima ukazuju na rizik promjene kamatne stope, tako da je tužitelj prilikom sklapanja ugovora na taj rizik upozoren i nije mu mogao ostati nepoznat. HNB je javno potvrdio valjanost ugovaranja promjenjive kamatne stope, a nužnost njenog ugovaranja nije dovedena u pitanje niti u postupku kolektivne zaštite. Obzirom da ugovorne strane sklopile ugovor sa određenom promjenjivom kamatnom stopom (što tužitelj ne spori), tužitelj ne može zahtijevati da mu se vrate iznosi kao da kamata nije ugovorena. U tom smislu tuženik smatra potrebnim ispitati savjesnosti i stupanj primijenjene pažnje od strane tužitelja kao potrošača. Stoga tuženik predlaže

saslušanje tužitelja na okolnost postupanja kako prilikom samog sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, tako i tijekom trajanja ugovora i korekcije kamatnih stopa, obzirom da je tužitelj potpisom ugovora potvrdio da je upoznat sa svim uvjetima kredita i da tuženiku nije uputio pisani prigovor na obavijesti o primjeni kamatnih stopa, a s tužbom je ustao tri godine nakon konačne otplate kredita. Tuženik ističe prigovor zastare na cjelokupne utužene iznose. Tuženik prigovora visini tužbenog zahtjeva. Predlaže se tužbene zahtjev odbiti te tužitelju naložiti da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak uvećano za zateznu kamatu na trošak tekuću od dana donošenja rješenja o trošku do isplate.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu broj 138-50-3514264 od 26. travnja 2006. godine, otplatni plan, retroaktivni otplatni plan, obavijesti o promjeni kamatne stope, nalaz i mišljenje financijskog vještaka Petre Blašković, iskaz tužiteljice, uvid u priležne podneske i zapisnike s ročišta.

4. Među strankama je nesporno da je tužiteljica dana 26. travnja 2006. godine s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj 138-50-3514264. Nesporno je da su stranke sklopile aneks ugovora, sporno je da li je ništetna odredba čl. 2. st. 2. Ugovora o kreditu u odnosu na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu, kao i zastara potraživanja.

5. Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

6. U odnosu na prigovor zastare potraživanja tijekom zastare je prekinut podnošenjem kolektivne tužbe i počeo je ponovno teći pravomoćnošću presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od dana 14. lipnja 2019. godine, a prema odredbi čl. 215. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana kada je vjerovnik ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze, od dana utvrđenja ništetnosti, počinje teći tužiteljevo pravo zahtijevati isplatu, tužba je podnesena 5. listopada 2017. godine u roku manjem od 5 godina.

7. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je isti kredit bio namjenski, kupila je stan na moru. Navodi da je ona plaćala mjesečne rate. Navodi da joj je zaposlenik tuženika ponudio samo kredit u švicarskim francima protuvrijednosti kune. Koristila je stan u privatne svrhe, ona, majka i obitelj. Stan nije davala u najam, a niti je bio registriran obrt ili firma. Nije primala nikakve obavijesti od tuženika da su joj podizali mjesečne rate. Navodi da je ona osobno plaćala mjesečne rate. Navodi da je kod tuženika imala otvoren tekući račun i da je saznala da su joj podignuli ratu kada je vidjela na računu da joj je tuženik ustegnuo s tekućeg računa mjesečni iznos rata, tada je saznala da se rata podignula. Navodi da nije imala primjedbe na odredbe ugovora te su joj rekli da se ne mogu mijenjati odredbe ugovora ako želi da mora potpisati. Navodi da je početna mjesečna rata bila dobra, bila je zadovoljna, a nakon toga se počela dizati. Nije bila svjesna da je kamatna stopa promjenjiva. Sud je iskazom tužiteljice utvrdio da tužiteljica ima interese i prava statusa potrošača korisnika navedenog kredita, a prema navedenoj pravomoćnoj odluci Trgovačkog suda u Zagrebu.

8. Sklapanjem aneksa ugovora o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15 kojim su stranke iznova od dana sklapanja ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, ugovoren među strankama

prestala je obveza tuženika, a prema odredbi čl. 160. ZOO-a, na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava i ti više plaćeni iznosi nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika.

9. Prema odredbama čl. 19. d. i 19. e. ZID ZPK/15 propisana je detaljna, jasna i transparentna procedura koja je prethodila zaključenju ugovora o konverziji, kao i sadržaj tog ugovora te je tužitelj kao potrošač bio u prilici prije sklapanja aneksa ugovora proučiti njegove odredbe.

10. Zamjena nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavlja stvarnu ravnotežu u pravima i obvezama kako tužitelja tako i tuženika, jer s jedne strane omogućuje donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora o konverziji od strane potrošača budući da je potrošač kao slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti hoće li prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje ugovora o konverziji. Zaključenje ugovora o konverziji ovisilo je o volji potrošača jer je samom potrošaču stavljena mogućnost izbora. Ovakav način uređenja zamjene nepoštenih ugovornih odredbi omogućuje i balansiranje interesa potrošača i trgovca na tržištu.

11. Učinak konverzije prema ZID ZPK/15 djeluje ex tunc što omogućuje uspostavu činjeničnog i pravnog okvira u kojem bi se potrošač našao i bez postojanja nepoštene ugovorne odredbe. Sud zaključuje da zaključenjem aneksa ugovora o kreditu, a koji je zaključen prema pravilima posebnog propisa uspostavljena ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koji su postupali u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršenog, a prema odredbi čl. 19. c. koji je u vezi s čl. 19. e. istog zakona, potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza, iznos naplaćenih zateznih kamata, te iznos kamata i tečajnih razlika na ime pretplate.

12. Prema nalazu i mišljenju financijskog vještaka Petre Blašković proizlazi da pod pretpostavkom da se tijekom otplate kredita vezanog uz valutu CHF u razdoblju otplate kredita do dana otkaza kredita nije mogao mijenjati tečaj. U razdoblju otplate kredita, uzevši u obzir uplate tužitelja za vrijeme redovne otplate kredita, odnosno uplate izvršene do dana proglašenja kredita dospjelim. Ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu, u razdoblju otplate kredita do dana otkaza kredita iznose 1.394,18 eur. Vještak napominje kako za vrijeme otplate kredita kamatna stopa nije bila niža od početno ugovorene kamatne stope pa shodno navedenom nema ni negativnih razlika. Ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu, u razdoblju otplate kredita do dana otkaza kredita iznose 1.430,33 eur. Vještak napominje kako za vrijeme otplate kredita kamatna stopa nije bila niža od početno ugovorene kamatne stope pa shodno navedenom nema ni negativnih razlika.

13. Sud je dao vjeru vještaku da je svoje vještačenje iznio savjesno u skladu s pravilima znanosti i vještine na postavljena pitanja odgovorio i objasnio nalaz i mišljenje prema čl. 258 i 259 ZPP-a.

14. Potrošač korisnik kredita ugovaranjem aneksa ugovora o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetne ugovorne odredbe iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom,

ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštene i ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita u punom iznosu bez oduzimanja od pretplate utvrđene u konverziji, a kako je i navedeno odluci Vrhovnog suda RH posl. boj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. godine.

15. Sud je dosudio tužiteljici obračunate zatezne kamate na razlike u anuitetima s osnova promjene kamatne stope do dana konverzije, a odbio tužiteljicu s glavnicom tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.430,33 eur.

16. Sud je odlučio da svaka stranka snosi svoj trošak jer su djelomično uspjeli s osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva, a prema odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a.

17. Kod uspjeha u parnici, a prema konačno postavljenom zahtjevu sud je vodio računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. To iz razloga jer je tuženik u ovom postupku osporavao tužitelju bilo kakvo pravo temeljem nepoštenih i ništetnih odredaba Ugovora o kreditu.

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

Sudac:
Saša Bušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude strankama je dopuštena žalba u roku od 15 dana od primitka prijepisa presude. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- tužitelju po pun
- tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-3088f-605fe**

Kontrolni broj: **01114-e6b83-13475**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.